

Del, i de allerfleste Tilfælde, Spørgsmaal, som ere rejste her i Salen ved Finanslovens første Behandling, og det er vor Pligt at drage dem frem under Finansudvalgets Forhandlinger med Ministrene. Det ville vi selvfølgelig fremdeles gøre. Det er ikke alene en Ret, men det er en Pligt, vi have, til at rejse disse Spørgsmaal og udøve vor Kritik over Statens Finanshusholdning.

Anders Nielsen: Jeg har ikke villet henstille til de Herrer i og for sig, at de skulle afholde sig fra at rejse Spørgsmaal til Drøftelse ved Samraad med Ministeren. Men jeg har sagt: Ville de Herrer følge det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds's absolutte Krav om, at man ikke i Finansudvalget maa drøfte Spørgsmaal, der ikke ere Frugter af Forslag, som ere fremkomne her i Salen under forudgaaende Forhandlinger, saa maa de afholde sig fra at rejse saadanne Spørgsmaal, som de have gjort den halve eller hele Snes Gange. Det drejer sig her ikke blot om en Kritik og ikke blot om noget, der staar i umiddelbart Forhold til Finansloven eller til andre til Finansudvalget henviste Forslag, men det er Spørgsmaal, som ere tagne ude fra Livet og ere ganske uden Forbindelse med Forslag, der have foreligget her i Tinget, og det er ganske i sin Orden.

Borgbjerg: Det, som det ærede Medlem sigter til, er, at Udvalgets Medlemmer stille Ændringsforslag om et eller andet . . . (Stemmer: Nej!) . . . og derom søge Samraad . . . (Stemmer: Nej!) . . . Det er der intet at sige til. (Afbrydelse.) Ja, saa ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem sigter til. Men den Sammenligning, som det ærede Medlem drog, passer aldeles ikke, for naar Socialdemokraterne eller Udvalgets Medlemmer rejse Spørgsmaal til Samraad eller Overvejelse i Udvalget, er det ikke for enten paa Forhaand at faa fuld Enighed derom eller ogsaa slippe Sagen. Men det, vi have oplevet Gang paa Gang, er Forsøg fra Regeringens eller Flertallets Side paa paa Forhaand at skabe en Enighed, før Sagen havde været gennemdiskuteret offentlig her i Salen eller gennem Pressen. Og det er noget ganske andet. De to Ting, som det ærede Medlem har sammenlignet, lade sig saaledes aldeles ikke sammenligne.

Det ærede Medlem fortsætter med sin Paastand om, at der til sidst opnaaedes Enighed om denne Sag i Finansudvalget. Der er efter min Mening ikke noget kon-

stateret derom. Der staar Paastand mod Paastand. Det er tilmed ikke Vidner i Sagen, der træde frem, det er Parter i Sagen. For mig er der 3—4 Parter i Sagen, der ere optraadte her, og for øvrigt ogsaa Vidner, som veje nok saa tungt til som den Part i Sagen, det ærede Medlem og hans Meningsfæller repræsentere.

Til den højtærede Finansminister vil jeg sige, at netop Eksemplet med „Dannebrog“ viser, hvad det var, jeg sigtede til, thi der har ogsaa været andre lignende Forsøg fremme, og jeg vil bede den ærede Formand for Finansudvalget om, at den Kendsgerning, hvorledes dette Forsøg bristede, og at denne Forhandling her i Dag, der har været pinlig . . . (Stemmer: Ja, ja!) . . . Den har været pinlig, netop fordi den Slags Underhaandsaftaler og Forsøg paa paa Forhaand at skabe en Enighed let kan fremkalde saadanne pinlige Forhandlinger, fordi der vil blive protesteret derimod, og fordi der saa ikke kan henvises til Rigsdagstidende eller Presseudtalelser, men kun til hemmelige Finansudvalgsforhandlinger. Jeg synes, at denne Forhandling har vist, at vi bør komme bort fra den Slags Forsøg for Fremtiden.

Anders Nielsen: Jeg vil gerne tro det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), naar han siger, at hans Meningsfæller, idet de i Finansudvalget have rejst Spørgsmaal, der ikke have nogen synderlig Forbindelse med de Spørgsmaal, vi i Forvejen behandlede der, ikke have haft til Hensigt at faa tilvejebragt fuld Enighed paa Forhaand. Men det er ikke det, der er Sagen, hvad der er de Herrer's Hensigt med Hensyn til Enighed, men Sagen er, om Finansudvalget i sin Helhed maa drøfte Spørgsmaal, som ikke ere passerede fra Bureauet til Tinget og fra Tinget op til Finansudvalget. Og denne Vej, at man saaledes rejser Spørgsmaal fra de Herrer's Side som ogsaa fra vor og fra Ministrenes Side, er betraadt, sikkert i alle de Aar vi have haft Finansudvalg, og vil, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds til Trods, stadig blive betraadt, saa længe vi have Folketing med bevilgende Myndighed. Jeg ser ogsaa godt, at denne Forhandling har været pinlig, forstaar ogsaa godt, at den har været pinlig, navnlig fordi de Herrer ikke vove at benægte, at Svaret, der grunder sig paa Protokolførsel af 23. November, er blevet læst op i Finansudvalget, hvad der bekræftedes af det ærede Med-